Dosarul nr. 21rji-941/24 Judecătorie Orhei sediul Central
/ 1-23088903-03-21rji-28082024/ Judecător: Veaceslav Caragia

D E C I Z I E
În numele Legii

24 septembrie 2024 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Svetlana Şleahtiţki și Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către directorul Penitenciarului nr. 18 Brănești, comisar principal de justiție Eugeniu Savca împotriva ***încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 28.02.2024,*** adoptată în limitele plângerii depusă de către condamnatul **Beșliu Vasile** *****, împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenție pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 07 noiembrie 2023, în Judecătoria Orhei, sediul Central, a parvenit spre examinare, conform competenței, plângerea condamnatului Beșliu Vasile *****, împotriva administrației instituțiilor penitenciare, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei nr. 1-58/18 din 01.02.2019, Beșliu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) CP pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor lui ***** și încetat procesul penal pe acest capăt de acuzare pe motivul intervenirii termenului de prescripție. Beșliu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.

190 alin. (1) și art. 190 alin. (4) din Codul penal și cu aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a desfășura activități comerciale pe un termen de 4 ani. A fost menținută în privința lui Beșliu Vasile măsura preventivă sub formă de arest, termenul ispășirii pedepsei în privința ultimului, urmând a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Bălți nr. 1a-307/19 din 07.08.2019, a fost menținută sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 01.02.2019. A fost menținut în continuare în arest Beșliu Vasile, termenul pedepsei urmându-i a fi calculat din 07.08.2019, cu includerea în acest termen perioada aflării ultimului în arest de la 05.05.2019 până la 07.08.2019.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30.03.2021, conform art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 01.02.2019, sub formă de 10 (zece) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa și a desfășura activități comerciale pe un termen de 4 ani și prin decizia Curții de Apel Bălți din 13.03.2019, sub formă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activități în domeniul comerțului pe un termen de 2 (doi) ani, s-a stabilit definitiv lui Beșliu Vasile, pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 11 (unsprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activități în domeniul comerțului pe un termen de 4 (patru) ani.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 28.02.2024, a fost admisă plângerea condamnatului Beșliu Vasile *****, împotriva administrației instituțiilor penitenciare, Penitenciarul nr.13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

S-a constatat faptul că, condamnatul Beșliu Vasile *****, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, perioada continuă de la 27.09.2021 până în prezent 28.02.2024, pe o perioadă totală de 884 (opt sute optzeci și patru) zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO.

În condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Beșliu Vasile *****, născut la *****, cu 88 (optzeci și opt) zile, pentru perioada de 884 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție în

Penitenciarul nr.13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În privința perioadei de 4 (patru) zile calculate în condițiile art. 473^4 alin. (5) CPP (din perioada de 884 zile și care nu au putut fi împărțite la 10), instanța de judecată a considerat oportun compensarea acestora în valoare bănească în beneficiul condamnatului Beșliu Vasile *****, născut la *****, a sumei de bani în mărime de 200 (două sute) lei, şi anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Împotriva acestei încheieri a declarat recurs directorul Penitenciarului 18 Brăneşti, comisar principal de justiție Eugeniu Savca şi recursul suplimentar directorul adjunct, comisar-şef de justiție al Penitenciarului nr. 18 Brăneşti, Florea Ion, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 28.02.2024 cu respingerea plângerii depuse de condamnat.

În motivarea recursului declarat a invocat faptul că, din materialele prezentate de Penitenciarul nr.18-Brănești, s-a solicitat respingerea acțiunii condamnatului Beșliu Vasile ca neîntemeiată și nefondată, din considerentele că în perioada deținerii în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 18-Brănești, acesta n-a fost marginalizat sub nici-un aspect inuman și/sau degradant, fiindu-i acordat minimul de condiții a executării detenției, concluzionându-se că acestea nu pot fi calificate ca inumane și degradante, adică contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Subliniază faptul că, la examinarea plângerii adresate de condamnatul Beșliu Vasile, privind condițiile precare de detenție din Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 18-Brănești, în care a fost deținut, instanța de judecată n-a luat în considerare particularitățile individuale pentru fiecare caz în parte, aceasta fiind examinată prin prisma condițiilor generale din instituțiile penitenciare conform datelor din Raportul anual pentru anul 2017 al Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane, precum și pe practica Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele contra Moldovei, făcând referire la cauza Mozer c. R.Moldova și Rusiei din 23.02.2016; cauza Rotaru c. Moldovei din 15.02.2011; cauza Ciorap c. Moldovei din 19.06.2007, precum și alte rapoarte ale organizațiilor naționale și internaționale ce țin de acest aspect.

Accentuează faptul că, deși remediul național de constatare a condițiilor de detenție a fost implementat din 01 ianuarie 2019, totuși, persoanele care se

considerau vătămate în drepturi prin deținerea în condiții contrare art. 3 CEDO până la data intrării în vigoare a remediului respectiv, aveau posibilitatea de a înainta cerere în instanța naționale în procedură civilă pentru obținerea despăgubirilor de rigoare sau de a înainta cereri către Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Mai mult decât atât, Beșliu Vasile, pe parcursul deținerii în instituția penitenciară, acesta n-a adresat plângeri în adresa administrației penitenciarelor prin care să invoce dezacordul față de condițiile de detenție.

Arată, că prezumția absolută de încălcare a art.3 nu poate fi infirmată în mod normal decât dacă toți factorii de mai jos sunt reuniți: 1) reducerile ale spațiului personal în raport cu minimul recomandat de 3 m^2 sunt scurte, ocazionale și minore; 2) ele sunt însoțite de o libertate de mișcare suficientă în afara camerei și de activități în afara camerei adecvate; 3) reclamantul este încarcerat într-o instituție care oferă în general, condiții de detenție decente și nu este supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanțe agravante ale unor condiții de detenție precare" (cauza Mursic c.Croația).

La fel conchide că, atunci când o persoană privată de libertate dispune în camera sa de un spațiu personal cuprins între 3 și 4 m^2, factorul „spațiu" rămâne un element de măsură în aprecierea făcută de Curte asupra caracterului adecvat sau inadecvat al condițiilor de detenție. În astfel de cazuri, aceasta va concluziona o încălcare a art.3, dacă lipsa de spațiu este însoțită de alte condiții de detenție materiale precare, în special lipsa de acces la o curte de plimbare sau lipsa de acces la aer și lumină naturală, ventilarea insuficientă sau inadecvată, temperatura insuficientă sau prea ridicată în încăperi, lipsa de intimitate la toalete sau condiții sanitare și de igienă precară.

În final, recurentul conchide că condamnatul Beșliu Vasile, i-a fost acordat minimul de condiții pentru executarea detenției în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr.18-Brănești, iar instanța de judecată, la evaluarea condițiilor de detenție, urma să țină cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale acestuia, precum și de perioada în care a fost deținut în condițiile contestate. Penitenciarul nr.18-Brănești nu a fost stabilit ca instituție penitenciară, luând în calcul rapoartele naționale și internaționale cât și a practicii CEDO, în care condițiile de detenție contravin prevederilor art.3 CEDO.

În partea ce ţine de acordarea cu titlu de despăgubire a sumei în mărime de 200 lei, pentru perioada de 4 zile în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, menţionează că, potrivit prevederilor art.473^4 alin.(5) „ *în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin. (4) din prezentul articol,*

iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime a unei unităţi convenţionale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente".

Procedura de înștiințare în instanța de recurs, prevăzută la art.447 Cod de procedură penală, referitor la fixarea termenului de examinare, examinarea fără prezența părților la proces și dreptul de a depune referință, a fost executată.

Referințe de la părțile procesului penal n-au parvenit.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți consideră necesar de a admite recursul declarat de către administrația penitenciarului nr. 18 Brănești împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 28.02.2024, cu casarea încheierii și trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanța în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerațiuni:

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

Conform art. 448 Cod procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs*.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *2) admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi i-a una din următoarele soluţii: c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.*

Conform art. 450 Cod procedură penală, *(1) Instanţa de recurs, soluţionând recursul, rezolvă şi chestiunile complementare prevăzute în art.416, aplicându-le în mod corespunzător. (2) Când instanţa de recurs remite cauza spre rejudecare conform art. 449 pct. 2) lit. c), ea se pronunţă şi asupra probelor ce urmează a fi administrate.*

Potrivit art. 451 Cod procedură penală, *procedura de rejudecare şi limitele acesteia se reglementează de prevederile art. 436, care se aplică în mod corespunzător.*

Reieșind din prevederile art. 436 alin. (1), (2) Cod procedură penală, *(1) Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. (2) Pentru instanţa de*

rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sunt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămâne cea care a existat la soluţionarea recursului.

Conform art. 469 Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 17[1]) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.*

În conformitate cu prevederile art.473[2] alin.(3) Cod de procedură penală, *Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.*

Potrivit art.473[2] alin. (5) Cod de procedură penală*, Plîngerea referitoare la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile condamnatuluise depune pe parcursul detenţiei în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale sau în termen de 6 luni de la data cînd nu mai sînt deţinuţi în astfel de condiţii, dar nu mai tîrziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenţie.*

De asemenea, conform prevederilor art.473[3] alin.(2) Cod de procedură penală*, Sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a condiţiilor de detenţie invocate de condamnat şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administraţiei instituţiei penitenciare.*

Potrivit art. 473[4] alin. (4), (5) Cod de procedură penală*, (4) În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473[2] alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Instanţa de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat. (5) În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473[2] alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin. (4) din prezentul articol, iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente.*

Din materialele cauzei rezultă, că prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei nr. 1-58/18 din 01.02.2019, Beșliu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) CP pe faptul dobândirii ilicite

a bunurilor lui ***** și încetat procesul penal pe acest capăt de acuzare pe motivul intervenirii termenului de prescripție. Beșliu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (4) din Codul penal și cu aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a desfășura activități comerciale pe un termen de 4 ani. A fost menținută în privința lui Beșliu Vasile măsura preventivă sub formă de arest, termenul ispășirii pedepsei în privința ultimului, urmând a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Bălți nr. 1a-307/19 din 07.08.2019, a fost menținută sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 01.02.2019. A fost menținut în continuare în arest Beșliu Vasile, termenul pedepsei urmându-i a fi calculat din 07.08.2019, cu includerea în acest termen perioada aflării ultimului în arest de la 05.05.2019 până la 07.08.2019.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30.03.2021, conform art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 01.02.2019, sub formă de 10 (zece) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa și a desfășura activități comerciale pe un termen de 4 ani și prin decizia Curții de Apel Bălți din 13.03.2019, sub formă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activități în domeniul comerțului pe un termen de 2 (doi) ani, s-a stabilit definitiv lui Beșliu Vasile, pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 11 (unsprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a desfășura activități în domeniul comerțului pe un termen de 4 (patru) ani.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 septembrie 2021, a fost admisă plângerea condamnatului Beșliu Vasile împotriva administrației instituțiilor penitenciare nr. 11 Bălți, nr.13 Chișinău și nr.18 Brănești, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO. S-a constatat faptul că, condamnatul Beșliu Vasile, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr.11 Bălți, Penitenciarul nr.13 Chișinău și în Penitenciarul nr.18 Brănești, perioada continuă de la 07.05.2019, până în prezent, data de 27.09.2021, pe o perioadă totală de 874 zile, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO. În condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa

condamnatului Beșliu Vasile, născut la *****, cu 87 (optzeci și șapte) zile, pentru perioada de 874 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr.11 Bălți, Penitenciarul nr.13 Chișinău și în Penitenciarul nr.18 Brănești, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

Urmare a celor constatate, la data de 20.06.2023, condamnatul Beșliu Vasile, a depus plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 28.02.2024, a fost admisă plângerea condamnatului Beșliu Vasile *****, împotriva administrației instituțiilor penitenciare, Penitenciarul nr.13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

S-a constatat faptul că, condamnatul Beșliu Vasile *****, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, perioada continuă de la 27.09.2021 până în prezent 28.02.2024, pe o perioadă totală de 884 (opt sute optzeci și patru) zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO.

În condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, se reduce pedeapsa condamnatului Beșliu Vasile *****, născut la *****, cu 88 (optzeci și opt) zile, pentru perioada de 884 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău și Penitenciarul nr.18 Brănești, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

*În privința perioadei de 4 (patru) zile calculate în condițiile art. 473^4 alin. (5) CPP (din perioada de 884 zile și care nu au putut fi împărțite la 10), instanța de judecată consideră oportun compensarea acestora în valoare bănească în beneficiul condamnatului Beşliu Vasile *****, născut la *****, a sumei de bani în mărime de 200 (două sute) lei, şi anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM*.

În aceste circumstanțe Colegiul penal reține că încheierea contestată este bazată pe o apreciere superficială, unilaterală şi neobiectivă a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor şi, prin urmare concluzia instanței este în contradicție cu circumstanțele pricinii, cauza fiind examinată superficial, astfel nefiindu-i respectat dreptul prevăzut de CEDO şi Codul de procedură penală, la un proces echitabil.

Prin urmare, verificând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, Colegiul penal constată că, instanța de fond a examinat cauza superficial, fără a cerceta minuțios sub toate aspectele circumstanțele cazului în raport cu probele cauzei date, or, din materialele cauzei urmează că în situația din speță instanța de fond eronat a dispus compensarea în privința perioadei rămase de 4 (patru) zile, calculate în condițiile art. 473[4] alin. (4) CPP, acordându-se cu titlu de compensare condamnatului Beșliu Vasile, suma de bani în mărime de 200 (două sute) lei.

Colegiul penal reține că Beșliu Vasile, având statut de condamnat ispășește în continuare pedeapsa cu închisoare și este în drept pe parcursul executării pedepsei de a depune o altă cerere privitor la condițiile de detenție inclusiv pentru zilele menționate care pot fi incluse în altă perioadă de timp.

Or, potrivit prevederilor art. 473[4] alin. (5) Cod de procedură penală*, (5) În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473[2] alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin. (4) din prezentul articol, iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente.*

Drept urmare, Colegiul penal constată că în situația în care în urma admiterii plângerii asupra condițiilor de detenție în instituțiile penitenciare, condamnatul nu urmează a fi eliberat, perioada ce nu poate fi redusă urmează a fi lăsată fără aplicarea mecanismului compensatoriu, rezervându-i-se dreptul de a se adresa ulterior cu o altă plângere.

Astfel, instanța de judecată la emiterea încheierii, a admis derogări de la prevederea ce vizează perioada rămasă, deoarece expresia ,,de perioadă rămasă se referă la partea neexecutată din pedeapsă şi nu la perioada constatată de către instanța care urmează a fi redusă, în cazul respectiv cea de 4 zile pentru deținere în condiţii contrare prevederilor art. 3 CEDO care nu au putut fi împărțită la 10.

Drept urmare, Colegiul judiciar conchide că încheierea contestată este bazată pe o apreciere superficială, unilaterală și neobiectivă a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor și, prin urmare concluzia instanței este neîntemeiată, or instanța de fond urma să verifice și să statueze asupra tuturor cerințelor de fapt invocate, dar și să le supună cercetării prin prisma circumstanțelor cauzei, având în vedere normele de drept aplicabile la caz, pronunțându-se asupra acestora prin actul procesual adoptat.

Reieșind din faptul că erorile admise de către instanța de fond, nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul judiciar va remite cauza dată la o nouă examinare în instanța de fond, pentru înlăturarea lor.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să înlăture lacunele comise, să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în plângerea înaintată de condamnat.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de dispozițiile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod pr. penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către directorul Penitenciarului nr. 18 Brănești, comisar principal de justiție Eugeniu Savca împotriva ***încheierii judecătoriei Orhei sediul Central din 28.02.2024,*** adoptată în ordinea art. 473^2-473^4 Cod de procedură penală în privința condamnatului ***Beșliu Vasile*** *****, se admite, cu casarea ei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Judecători: